Guvernarea legii în România a fost anulată

5 mai 2025, 14:48 **prof. dr. Adrian Severin** Actualitate, Comentariu 9

Hotărârea Curţii de Apel Ploieşti (CAP) prin care a fost anulată hotărârea CCR referitoare la anularea alegerilor prezidenţiale din decembrie 2024, provocând intrarea în scenă a CSM şi ÎCCJ, în rol de braţ înarmat al unei puteri politice opresive, a acţionat ca un revelator al decesului democraţiei constituţionale româneşti, al guvernării legii şi al

EDITORIAL DE CORNEL NISTORESCU

Președintele, guvernul, poliția și SRI au ieșit pe locul doi

Sondajele tip exit-poll sunt și ele expresia coteriilor din politica românească plină de sforării. [...]

ACTUALITATE

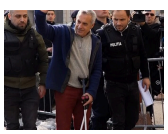

Călin Georgescu a primit o veste

drepturilor cetăţeneşti fundamentale. Dacă, prin definiţie, lovitura de stat este un act violent – fie că violenţa este fizică fie că este morală – care vizează schimbarea regimului de guvernare prin schimbarea a cel puţin unora dintre elementele sale esenţiale, executat de cei care au suficientă putere – fie ea dobândită legal fie ilegal – spre a ajunge la un asemenea rezultat ilegitim, ceea ce s-a petrecut în România din luna decembrie 2024 şi până în luna aprilie 2025 nu poate fi calificat decât ca lovitură de stat. Prin acest act, România a trecut de la regimul democraţiei constituţionale la un regim hibrid; adică a devenit un stat guvernat abuziv, în care au loc fraude electorale sistematice, guvernul exercită presiuni asupra opoziţiei politice, justiţia este aservită, presa este controlată, intimidată şi subordonată propagandei oficiale, supremaţia legii este abolită, societatea este manipulată prin dezinformare şi teroare colectivă, cultura politică este intenţionat ţinută la nivelul precarităţii, iar sfera politicii este netransparentă, izolată de societatea civilă şi fără nici o responsabilitate publică.

CE A FĂCUT CCR?

1. În primul rând trebuie să ne întrebăm ce este CCR sau cărei puteri îi aparține? Este deja unanim acceptat faptul că instanța de contencios constituțional – așa se definește CCR – nu face parte din puterea

bună de la

5 mai 2025

George Simion la o fabrică: "Îl punem pe Călin în fruntea țării"

5 mai 2025, 15:49 5

Ciolacu și-a depus mandatul de premier în fața Coaliției

5 mai 2025, 15:31 10

Marine Le Pen îi dă peste nas Ursulei după prezidențialele din România

5 mai 2025, 15:07 6

Guvernarea legii în România a fost anulată

judecătorească. Compoziția puterii judecătorești este foarte explicit definită de Constituție și componentelor acesteia, enumerarea fiind limitativă, nu li se mai poate adăuga nimic.

De ce legiuitorul constituant a făcut această separare? Raţiunea de a fi a CCR a fost aceea de a asigura atât conformitatea legilor cu ordinea fundamentală stabilită prin Constituţie – legea legilor, precum şi uniformitatea interpretării Constituţiei de către instituţiile create prin dispoziţiile exprese ale acesteia. Competenţele acestor instituţii şi validitatea actelor lor este apreciată sub incidenţa dreptului constituţional, iar nu a dreptului administrativ. Când competenţele respective au ca obiect chiar garantarea ordinii constituţionale, iar nu organizarea aplicării legilor infraconstituţionale şi funcţia lor esenţială nu este aplicarea în concret (concretul social şi economic) a legilor infraconstituţionale, ele nu sunt nici chemate nici echipate pentru a stabili realitatea faptelor, ci sunt ţinute a defini exclusiv cadrul cel mai general în care faptele trebuie să se nască, să trăiască şi să moară. Paza conformităţii acestor fapte cu legislaţia, legislaţie a cărei conformitate cu Constituţia se găseşte în paza CCR, este asigurată de instanţele judecătoreşti. Acestea sunt cele care în silogismul juridic introduc faptele ca premisă minoră. În scopul stabilirii realităţii faptelor au fost concepute proceduri de natură a permite ca adevărul judiciar să fie atât de aproape de adevărul absolut încât să justifice prezumţia absolută că ceea ce a fost stabilit de judecători poate ţine locul realităţii, echivalând cu ea – *res judicata pro veritate habetur*. CCR nu are o asemenea funcţie, nu o poate îndeplini şi nu are mijloacele necesare pentru a o îndeplini.

5 mai 2025

Treaba e de unde demisionează Ciolacu. Vă mai amintiți episodul de anul trecut?

5 mai 2025, 14:26 9

Previziunea care s-a adeverit

5 mai 2025, 14:22 16

Leul, depreciat, Bursa, în scădere

5 mai 2025, 14:11 11

Tot mai mulți liberali cer: fără Marcel Ciolacu și PSD

5 mai 2025, 14:03 38

Ca garant al conformităţii constituţionale a legilor, CCR nu poate fi şi cel care aplică în concret legile sau verifică aplicarea lor. Altminteri separaţia şi echilibrul puterilor s-ar strica şi instanţa de contencios constituţional s-ar putea găsi în conflict de interese.

2. CCR are competența de a interpreta inclusiv prevederile Constituției care stabilesc competența sa, fără ca respectiva interpretare să fie supusă vreunei căi de atac, respectiv verificării unui terț. CCR este propriul său regulator de competență. Regula care sintetizează această procedură poartă, în dreptul internațional uniform, numele de *Kompetenz-Kompetenz*. Ea nu permite, însă, CCR să își asume competențe care aparțin unei alte puteri sau unei alte familii de putere decât cea din care ea face parte. Cu alte cuvinte, identificându-și competența, CCR nu se poate transforma, oricât de extensivă ar fi interpretarea normelor constituționale pertinente, din instanță de control / contencios constituțional, care aparține puterii legislative, în instanță judecătorească, în componentă a puterii judecătorești.

Chiar şi atunci când are de soluţionat un litigiu juridic de natură constituţională, CCR nu se pronunţă asupra disputelor referitoare la situaţia de fapt şi nici nu poate fi sesizată cu asemenea dispute, ci, în condiţiile în care faptele nu sunt contestate, explică înţelesul normelor constituţionale aplicabile, plecându-se de la premisa că părţile în dispută, întrucât aparţin aceluiaşi sistem instituţional, nu se află în conflict de interese, ci doar în dezacord cu privire la înţelesul Constituţiei. De aceea, hotărârile pronunţate pentru soluţionarea unor asemenea litigii nu sunt susceptibile de executare silită, în mod normal ele executându-se benevol sau, după caz, prin ignorarea manifestării neconstituţionale şi validarea directă a efectelor celei constituţionale.

Kremlinul despre alegerile de la noi: ”Românii au fost privați”

5 mai 2025, 13:40 8

SONDAJ COTIDIANUL.RO

Ați fost mulțumit de „dezbaterea istorică“ de la Digi24?

- Da
- Nu

VOTEAZĂ

ECONOMIE

Aurul României. Veste de la BNR

2 mai 2025 12

Rezervele valutare ale Băncii Naționale a României (BNR) totalizau… […]

3. Se impune mereu reamintit faptul că rostul CCR este acela de a conserva ordinea stabilită de Adunarea Constituantă (legiuitorul constituant) adaptându-le totodată la contextul socio-economic în continuă transformare, astfel încât continuitatea dorită și discontinuitatea inevitabilă se împace. Această misiune rămâne valabilă și atunci când este vorba despre soluționarea litigiilor juridice de natură constituțională, precum și în executarea oricărei alte competențe conferite de Constituție sau de legislația adoptată din porunca explicită a legii fundamentale. Altminteri, legislația infraconstituțională nu poate încredința CCR sarcini și nu îi poate conferi competențe care nu sunt prevăzute de Constituție sau care ar implica schimbarea naturii ei juridice, ca subiect de drept constituțional. Cu alte cuvinte, dacă legile infraconstituționale sau chiar textul constituțional, atribuie CCR competențe care sugerează aplicarea procedurilor rezervate puterii judecătorești, prevederile respective vor trebui interpretate în așa fel încât să nu scoată instanța de contencios constituțional din cercul identității sale de garant al Constituției. Dacă o astfel de interpretare este imposibilă, prevederea în discuție trebuie înlăturată ca fiind neconstituțională. Nici prin interpretarea Constituției și nici prin legi infraconstituționale, CCR nu poate fi transformată din Adunare Constituantă permanentă cu atribuții limitate la asigurarea conformității constituționale a legilor și a actelor efectuate de subiectele de drept constituțional, deci o instituție politico-juridică, în instituție a puterii executive ori a puterii judecătorești, adică politică în sens partizan. Impactul activității CCR se înregistrează asupra procesului legislativ, respectiv doar asupra definirii premisei majore a silogismelor juridice; silogisme a căror realizare este de competența puterii judecătorești, căreia CCR nu îi aparține.

4. Actele administrative pe care CCR le poate adopta, ca, de altfel, orice altă instituție publică, sunt cele care privesc organizarea sa internă, precum și relațiile cu terții născute conjunctural, în afara celor specifice funcției sale de bază.

Gheorghe Piperea: Codul genetic comun al procedurilor de insolvență

1 mai 2025 3

Despre banii tăi în numerar

29 aprilie 2025 7

DECLARAȚIA DE LA BUCUREȘTI

Scrisoare către președintele Comisiei Europene, Ursula von Der Leyen

14 ianuarie 2022 81

Autorii prezentei Scrisori deschise se întreabă în

Decizia CCR de a nu comunica anumite informaţii privind activitatea sa de bază / specifică, anumitor petenţi, este un astfel de act administrativ. Asemenea acte sunt supuse controlului instanţelor judecătoreşti de contencios administrativ. Deciziile şi hotărârile CCR (distincţie introdusă de legea infraconstituţională care nu este echivalentă celei referitoare la instanţele judecătoreşti, întrucât se referă la obiectul actului, iar nu la caracterul său definitiv ori provizoriu), sau deciziile şi avizele CCR (distincţie aflată în textul legii fundamentale) nu sunt acte administrative, ci acte de drept constituţional. Acestea nu sunt supuse controlului judecătoresc, aşa cum nici Constituţia nu este supusă controlului judecătoresc. Constituţia se interpretează şi se aplică de puterea judecătorească, dar nu se amendează, iar deciziile / hotărârile CCR, conţinând interpretarea oficială, deci general obligatorie, a Constituţiei nu pot fi amendate sau anulate de instanţele judecătoreşti. Supremaţia acestora este valabilă şi în raport cu dreptul Uniunii Europene.

5. În speța referitoare la alegerile prezidențiale din 2024, începând cu interzicerea candidaturii Dianei Șoșoacă și continuând cu anularea rezultatelor scrutinului, CCR, urmând, în mod evident, o instrucțiune ilegitimă de interes politic paraconstituțional, a emis hotărâri de competența puterii judecătorești, încălcând astfel teritoriul rezervat instanțelor judecătorești, precum și principiul constituțional al separației puterilor. Acesta nu este un conflict de competență, ci un abuz de competență care nu poate limita sfera competențelor generale ale puterii judecătorești.

În schimb, lipsind de legitimitate hotărârea CCR (dreptul încetează acolo unde începe abuzul), obligă instanţele

ce măsură cel care, în calitate de responsabil de țară pentru realizarea PNRR, a beneficiat de toată baza de date, de toate detaliile […]

Declarați a de la București

14 ianuarie 2022 92

Unirea românilo r – proiect de țară

30 octombrie 2021 180

FOTOGRAFII CU CÂNTEC

La mitingul solidarității

2 martie 2025 9

Protestul antiguvern organizat de AUR s-a rostogolit și în imagini, […]

judecătoreşti la apărarea competenţelor lor şi astfel la respectarea separaţiei puterilor. Instanţele judecătoreşti, exercitând o putere separată de cea încredinţată CCR, au deplina libertate de a-şi verifica propria competenţă în a judeca speţele cu care sunt sesizate şi de îndată ce se constată a fi competente, judecă pur şi simplu, ignorând faptul că o instituţie terţă, aparţinând unei alte puteri fără competenţă judiciară, s-a pronunţat într-o chestiune de resortul lor. La urma urmelor, şi judecătorii pot şi trebuie să interpreteze Constituţia în cauzele pe care le instrumentează.

În chestiunea anulării alegerilor, CCR şi-a depăşit competenţa, dar nu a hotărât nimic în sensul de a exclude explicit competenţa puterii judecătoreşti. Dacă ar fi făcut-o, abuzul era şi mai evident, iar acesta ar fi îndreptăţit în grad şi mai înalt tratarea hotărârii CCR ca inexistentă. Nu se punea problema anulării căci aceasta ar fi presupus existenţa unei instanţe de rang superior care să aprecieze validitatea hotărârii / deciziei CCR (eventual ignorând, pe o cale extraordinară de atac, caracterul său definitiv). Or, o asemenea instanţă nu există şi problema conflictului de competenţă nu se pune întrucât acesta apare doar între instanţele aparţinând aceluiaşi sistem jurisdicţional.

Singura ieşire era posibilă în baza distincţiei dintre actul nul şi actul inexistent. Actul unei instanţe aflate în afara puterii judecătoreşti care pronunţă o hotărâre de competenţa generală a acestei puteri, pentru această putere pur şi simplu nu există. Dacă, în final, se ajunge la o criză constituţională,

Protestatari în stradă

19 ianuarie 2025 21

Fiica lui Ciuvică s-a apucat de analize TV

28 noiembrie 2024 30

ANDOGRAFIA ZILEI

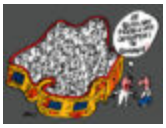

rezolvarea aparţine doar factorului politic; iar pe plan politic mandatarul suprem al poporului suveran este Parlamentul.

CE A FĂCUT CAP?

1. Este evident că judecătorul Curții de Apel Ploiești era convins *a priori* că ne aflăm în fața unei lovituri de stat date prin intermediul CCR. De fapt, aceasta este convingerea majorității celor care s-au interesat de subiect (români și străini, deopotrivă), chiar dacă unii nu o recunosc public sau explicit.

Spre deosebire de (pseudo) juriştii care susţin că nu există remedii legale pentru a sancţiona o asemenea crimă şi a determina întoarcerea la ordinea constituţională, magistratul Alexandru Vasile s-a alăturat celor care cred că nu poate exista o încălcare a legii sau o fraudare a legii din care să rezulte o situaţie juridică valabilă, precum şi că unei încălcări săvârşite în condiţii şi cu mijloace excepţionale trebuie să i se răspundă prin soluţii juridice excepţionale – adică printr-o interpretare imaginativă a legii şi prin aducerea în joc a principiilor generale ale dreptului. Nici un judecător nu poate refuza să soluţioneze o cauză pe motiv că legea este insuficientă, lacunară sau neclară.

ROMÂNIA CARE MERGE

Cum se pot pune tălpi unei dezvoltări?

4 mai 2025 0

Altă lume la Medicină Veterinară

17 martie 2025 5

Premieră în urologia românească: Operație de adenom prostatic fără spitalizare

21 februarie 2025 14

UN FEL DE A FI

Eugen Uricaru: Buni,

Indiferent dacă argumentele juridice invocate de judecătorul respectiv pentru a-şi stabili competenţa de a analiza şi anula o hotărâre a CCR stau în picioare sau nu, efortul său de a anihila efectele loviturii de stat sunt cu totul lăudabile din punct de vedere moral. Pentru asta el ar trebui recompensat, iar nu pedepsit. Un asemenea efort face onoare justiţiei române, altminteri dezertoare de la îndatoririle sale moral-juridice.

2. Pentru a putea trece la analiza hotărârii CCR privind anularea alegerilor prezidențiale de la finele anului 2024, judecătorul CAP a opinat, alături de alți juriști (inclusiv cei care au întocmit acțiunea cu care fusese sesizat) că hotărârile instanței de contencios constituțional sunt general obligatorii și definitive numai în măsura în care ele se situează în interiorul cercului delimitând competența acestei instanțe, cele care exced respectiva competență având natura juridică a actului administrativ; or, actele administrative pot fi anulate în procedura contenciosului administrativ, de instanțele judecătorești. Odată concluzia aceasta asumată, s-a putut trece la examinarea actului contestat și cu acest prilej a putut fi identificat și confirmat un lung șir de încălcări ale Constituției și legii.

Au dreptul moral de a critica această soluţie cei care au soluţii alternative, iar nu cei care nu pot găsi nici o soluţie şi insistă că o decizie abuzivă a CCR care echivalează cu o lovitură de stat nu poate fi contracarată în drept şi scapă oricărei sancţiuni judiciare. Cei din urmă au obligaţia de minimă decenţă a tăcerii.

Dacă hotărârea CCR ar fi fost, într-adevăr, act administrativ, motivele anulării lui existau cu supra de măsură. Magistratul

ospitalieri, cu capul plecat

de Eugen Uricaru în Actualitate *19*

Multe săbii au mai lustruit șefii noștri cei mari până au ajuns mari! Nu credeți oare că ar cam trebui să se termine cu lustruitul [...]

ploieştean a exclus din analiză, ca fapt de la sine înţeles, posibilitatea ca instanţa de contencios constituţional să fi pronunţat o hotărâre de competenţa puterii judecătoreşti. Aceasta întrucât fie nu şi-a putut imagina CCR invadând terenul puterii judecătoreşti, ceea ce ar fi fost o culpă atât de mare încât ar fi echivalat cu intenţia malignă (*culpa lata dolus equiparatur*) şi ar fi constituit o fraudare a legii / Constituţiei, fie pentru că, anticipând riscul casării sentinţei sale de către mult politizata şi decredibilizata ÎCCJ, a ţinut să se pronunţe şi asupra fondului hotărârii criticate, iar nu doar să o înlăture ca inexistentă.

3. În realitate, cel puțin în opinia mea, hotărârea CCR a fost un act al puterii judecătorești emis printr-o fraudă constituțională și de aceea toate efectele sale materiale sunt lipsite de bază juridică; nu în ultimul rând, întrucât frauda corupe totul (*fraus omnia corrumpit*). Nu vorbim, așadar, despre un act administrativ deficient, ci despre o hotărâre judecătorească emisă de o persoană din afara puterii judecătorești. Un act administrativ emis de o persoană competentă dar afectat de vicii este anulabil; un act judiciar emis de o persoană din afara sistemului judiciar, fie el și temeinic justificat pe fond (ceea ce nu este cazul în speță), echivalează cu un act inexistent în ordinea sistemului judiciar. Or, un act inexistent nu se anulează, ci pur și simplu se ignoră.

Astfel, în lipsa hotărârii CCR nr 32/ 2024, rămânea în vigoare hotărârea CCR nr. 31 / 2024, iar toate măsurile luate de BEC prin acte administrative, în contradicţie cu aceasta din urmă, erau lipsite de bază legală. În consecinţă, se putea dispune încetarea procesului electoral în curs, subsecvent anulării procesului electoral precedent, şi reluarea celui din urmă de acolo de unde fusese întrerupt.

Reticenţa mea faţă de anularea pe cale judecătorească a unor hotărâri ale CCR, considerate ca acte administrative prin extensie, este întărită de amintirea disputei recente, alimentate de Curtea de Justiţie a UE, care le cerea judecătorilor români să treacă peste deciziile instanţei române de contencios constituţional, deci să le lase fără efecte, adică să le anuleze, atunci când acestea ar fi putut afecta interesele „europene”. Astfel, nu numai deciziile CCR, ci însăşi Constituţia României erau puse pe o poziţie inferioară dreptului UE, supremaţia legii fundamentale şi, odată cu ea, expresia juridică a identităţii noastre naţionale fiind negate. Atunci au fost destui judecători dispuşi să meargă pe o asemenea cale. Iată un motiv suplimentar pentru a prefera să evităm posibilitatea ca instanţele judecătoreşti să aprecieze şi să evalueze pe fond deciziile / hotărârile CCR. Aşa zisul precedent care se invocă, legat de anularea actului prin care CCR refuza să facă publice anumite informaţii legate de activitatea sa, este cu totul diferit de cauza privind anularea alegerilor adusă în faţa CAP; atunci, neîndoielnic, nefiind vorba de dispoziţii date în exerciţiul competenţei de control constituţional, era vorba despre un act administrativ.

4. Neconsiderând hotărârea CCR nr. 32 / 2024 ca inexistentă (în doctrina juridică mai veche se făcea distincția între actele juridice nule și cele inexistente, iar argumentele aduse de o asemenea teorie ar fi putut fi valorificate în contextul actual), judecătorul Alexandru Vasile, a trecut la cercetarea fondului ei. Chiar dacă hotărârea sa a fost casată de ÎCCJ, valoarea analizei profesionale efectuate de el este inestimabilă. Poate că un judecător al Curții de apel nu avea dreptul să intre în motivarea deciziei CCR, dar odată ce a făcut-o, el a scos la iveală fapte revoltătoare cu caracter penal. Fiind casată, hotărârea CAP nu produce

efecte juridice directe, dar ea are efectul juridic de a „pune în întârziere” Parchetul care, având în mână un adevărat rechizitoriu, este obligat să declanșeze o urmărire penală aptă a atașa forță juridică acestui act de acuzare moral. A nu o face, constituie un abuz, dacă nu chiar o favorizare a infractorului.

CE AU FĂCUT CSM ŞI ÎCCJ?

1. Adoptând teza actului administrativ al CCR, vădit netemeinic și esențial nelegal, judecătorul Alexandru Vasile și-a oferit posibilitatea de a spune public, din înălțimea scaunului judecătoresc, că „regele este gol” – respectiv anularea alegerilor prezidențiale din 2024 nu are nici o bază constituțională / legală, iar CCR este autor al unei lovituri de stat. Altminteri nu avea ce anula, căci dacă o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță necompetentă este lovită de nulitate, o hotărâre de competența puterii judecătorești emanând de la un for aflat în afara sistemului acesteia nu poate fi considerată decât ca inexistentă din punct de vedere juridic, ca un fapt fără relevanță juridică care nu mai are de ce fi evaluat pe fond.

Dacă argumentele pe care magistratul CAP şi-a întemeiat competenţa de a aprecia, evalua şi desfiinţa actul anulării alegerilor, pentru a dispune apoi reluarea acestora (reluarea turului doi) printr-o adevărată *restitutio in integrum*, erau eronate, soluţia era casarea hotărârii lui de către instanţa ierarhic superioară. Tocmai de aceea în sistemul judiciar, spre deosebire de cel al controlului constituţional, au fost prevăzute mai multe trepte de jurisdicţie. Revederea soluţiilor pronunţate într-o cauză de către alţi judecători de nivel superior şi, deci, presupus, mai experimentaţi, reduce

posibilitatea erorilor judiciare sau, mai precis, probabilitatea ca o eroare judiciară să rămână definitivă.

Aşadar, o hotărâre judecătorească eronată poate fi corectată, după caz, pe calea apelului, recursului sau chiar pe căi extraordinare de atac, iar nu prin sancţionarea, ostracizarea, demonizarea celui care a pronunţat-o. Acesta este un judecător independent, ceea ce înseamnă că el se supune numai legii, aşa cum o înţelege el inclusiv prin recurgere la principiile generale ale dreptului, care îi circumscriu conştiinţa juridică. Actele lui beneficiază de prezumţia de bună credinţă, iar dacă cineva îl suspectează de rea credinţă, aceasta trebuie dovedită. Oricum, este de bun simţ (care nu poate fi legiferat) că, în lipsa unor contraargumente extraordinare, o asemenea suspiciune trebuie formulată şi verificată numai după epuizarea tuturor căilor de recurs judiciar, căci altfel judecătorii recursului vor fi puşi sub o presiune psihopolitică inacceptabilă, locul lor fiind luat de inspectorii judiciari sau de procurori.

Asta înseamnă că CSM, garantul independenţei judecătorilor, nu avea de ce se repezi asupra curajosului magistrat CAP predându-l inspecţiei judiciare, mai ales pe motivul ridicol că hotărârea lui nu se asemăna cu cele ale altor mai mulţi judecători, formulate în speţe similare. Cu atât mai puţin justificat era un astfel de demers cu cât, sub aspect moral, o soluţie juridică menită a contracara o lovitură de stat, oricât de extravagantă ar fi ea, se cere premiată, iar nu blamată. Caracterul minoritar al soluţiei date la CAP nu este, *per se*, dovada incorectitudinii acesteia. Fiecare judecător este liber

de a se pronunţa aşa cum socoteşte potrivit, atât timp cât practica nu a fost uniformizată prin intervenţia instanţei supreme. Ba chiar şi atunci modificarea jurisprudenţei nu poate fi exclusă la modul absolut.

Or, ce a făcut CSM? Prin gestul ostentativ de a cere Inspecţiei judiciare să declanşeze cercetarea disciplinară a magistratului CAP, gest însoţit de mici sugestii strecurate pe surse cum că acesta ar fi pasibil chiar de urmărire penală, nu a dorit doar pedepsirea unui act judiciar deranjant pentru clica oligarhică ajunsă prin „efracţie” la conducerea statului, ci şi intimidarea preventivă a judecătorilor instanţei de recurs, ÎCCJ, fie ei şi cunoscuţi pentru obedienţa faţă de exigenţele factorului politic. Frica judecătorilor păzeşte bostănăria oligarhilor statului subteran.

Nu există o dezertare mai patentă de la rolul constituţional al CSM, decât iniţiativa represivă a acestuia. Nu există dovadă mai elocventă a complicităţii acestuia la lovitura de stat din 6 decembrie 2024. Nu există crimă mai mare împotriva independenţei justiţiei şi judecătorilor. Nu există compromitere mai sigură a credibilităţii actului de justiţie.

Când autorii loviturii de stat vor fi aduşi în faţa răspunderii lor penale, de pe banca inculpaţilor, alături de judecătorii CCR, vor sta cu siguranţă şi membrii secţiei de judecători a CSM.

2. De aici ștafeta nelegiuirii a fost preluată de ÎCCJ. Cum analiza procedurii are precedență față de cea a fondului, iar decizia prin care a fost casată hotărârea CAP întrunește un exces de motive procedurale apte a o plasa sub ghilotina nulității absolute (dintre care amintim doar violarea cu „cruzimi" a dreptului sacru la apărare, prin punerea reclamantei intimate în situația de a nu-și putea susține cauza), analiza motivelor casării rămâne fără rost.

Aşa cum am spus anterior, *culpa lata dolus equiparatur*. Violarea normelor procedurale şi a garanţiilor unui proces corect la nivelul celei mai înalte instanţe judecătoreşti, beneficiară a prezumţiei de competenţă maximă, a fost atât de ostentativă şi de excesivă încât exclude teza erorii, pentru a fi ea însăşi proba relei credinţe; o rea credinţă care constituie element determinant pentru angajarea răspunderii penale a magistraţilor în cauză, iar nu doar a răspunderii disciplinare (mergând până la excluderea din magistratură).

Evident, casând pe argumentul necompetenţei generale a instanţelor judecătoreşti de a cenzura deciziile CCR, judecătorii ÎCCJ nu au mai pus în discuţie şi constatările CAP referitoare la temeiurile anulării alegerilor de către CCR. Respectivele constatări, chiar dacă lipsite, prin efectul casării, de forţă juridică, rămân astfel intacte ca fotografie a faptelor şi ca silogism juridic informal. Pe un asemenea fundal devine indiscutabil faptul că ÎCCJ, CSM şi CCR constituie cei trei stâlpi de rezistenţă ai ordinii oligarhice care prin efectul loviturii de stat din 6 decembrie a înlocuit ordinea democraţiei constituţionale româneşti. Aceasta cu complicitatea CNA şi a SRI, precum şi cu aportul favorizant

al instituţiilor de forţă – parchet, poliţie, jandarmerie, armată – care nu au făcut nimic pentru a apăra ordinea constituţională a României potrivit competenţelor ce le revin din Constituţie şi legile infraconstituţionale.

CE ESTE DE FĂCUT

Judecătoarele ÎCCJ pot invoca ca circumstanţă atenuantă în apărarea lor doar faptul că au emis o decizie de casare cu vicii pe care şi un student din anul întâi al celei mai slabe facultăţi de drept le-ar fi putut evita, pentru a face astfel cât mai vizibilă şi imposibil de tăgăduit magnitudinea presiunii politice cărora magistraţii le-au fost supuşi de conducerea politică a statului.

Judecătorul CAP a pus în lumină enormitatea de netăgăduit a derapajului constituţional săvârşit prin decizia CCR 32 din decembrie 2024.

Toate arată cu degetul acuzator către membrii clicii oligarhice care a confiscat puterea statului român afectând libertăţile individuale, dispreţuind identitatea culturală a naţiunii şi subminând securitatea naţională ale românilor. Un stat care violează astfel ordinea constituţională este un

stat violent, iar dacă instituţiile garante pentru guvernarea legii nu pot pune capăt violenţei statale, reacţia naturală este aceea a violenţei civice, sociale.

Un proverb american spune că alternativa este votul sau glonţul. Votul nu se rezumă la un gest formal, ci sintetizează dreptul neîngrădit al cetăţenilor de a alege şi de a fi aleşi (cu excepţia cazului în care pedeapsa stabilită de instanţele judecătoreşti pentru anumite infracţiuni grave include şi interzicerea drepturilor electorale). Când acest drept este interzis fără o hotărâre judecătorească validă, pe baza unor informaţii care nu se bucură de autoritatea lucrului judecat şi urmând interesele unor clanuri politice corupte, naţionale şi transnaţionale, precum şi atunci când guvernarea legii nu are vigoarea necesară pentru a-i impune nelegiuirii legea, şi ordinii oligarhice sau tiranice, ordinea democrată, în cimitirul democraţiei vorbeşte doar glonţul. Acesta nu înseamnă neapărat confruntarea fizică, ci poate fi afirmarea puterii politice a celor mulţi în condiţii legitimate nu de lege, ci de principiile generale ale dreptului, de dreptul natural, de dreptul paralegal la libertate, dreptate şi fericire, în opoziţie cu puterea opresivă a grupurilor de interese oligarhice.

Acolo unde guvernarea legii a fost anulată, singura care mai poate guverna este puterea. Rămâne să vedem dacă puterea celor puţini sau puterea celor mulţi va prevala în cele din urmă. Răspunsul la această întrebare depinde de poporul român, de voinţa şi fermitatea puterii celor fără de putere.

P.S. *Exercițiul electoral din luna mai 2025, respectiv farsa alegerilor prezidențiale din 2024 desfășurate într-un cadru neconstituțional, potrivit regulilor agreate de clica oligarhică aflată la guvernare, nu schimbă nimic din cele scrise mai sus. Reintrarea în ordinea constituțională se poate face numai prin reluarea alegerilor fără îngrădiri artificiale nici ale dreptului de a candida nici ale libertății de expresie în campania electorală, în paralel cu tragerea la răspundere a autorilor loviturii de stat.*

Recomanda 15

COMENTARIU

Atenție maximă: un Flutur pe BEC!

5 mai 2025, 12:36 **Valer Marian**

Oficiali ai Administrației Trump și Ambasada SUA la București [...]

Andrei Marga: Curajul de a alerga maratonul

3 mai 2025 **Andrei Marga**

Dacă privim cuprinzător viața în condițiile de astăzi, atunci se impune, după părerea mea, să distingem cel puțin patru feluri de îmbătrânire [...]

Icoanele abuzului de drept

2 mai 2025 **Ioan Vieru**

Faptul că un judecător poate fi anchetat pentru o soluție controversată nu e deloc rău, e chiar necesar, însă în cazul judecătorului de la CA din Ploiești [...]

« ANTERIOR URMĂTOR »

Treaba e de unde demisionează Ciolacu. Vă mai amintiți episodul de anul trecut?

Marine Le Pen îi dă peste nas Ursulei după prezidențialele din România

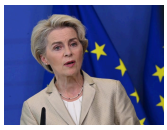

9 COMENTARII

Să se termine cu hoții! spune:

05 MAI 2025 LA 16:00

Nu mă interesează hoții!
Eu vreau ca să nu mai hoți în țara mea,care să îmi impună taxe,impozite, prețuri extrem de exagerate pentru a se îmbogăți afaceriștii fără temei legal, toți: guvernanți, membrii de partide, afaceriști,magistrați, armată, poliție,medici etc să ducă un trai in lux și opulență,iar noi oamenii de rând să fie uciși cu zile de aceștia.
Să dispară toți!

RĂSPUNDE

ref spune:

05 MAI 2025 LA 15:30

Nu trebuie confundata libertatea de exprimare cu libertatea presei, presa are responsabilitatea de a difuza stiri corecte, adevarul. Daca personaje din tv, politicieni, sau jurnalisti, sustinatori ai ideii de 'lovitura de stat' ar da testul cu detectorul de minciuni, s-ar vedea ca nici ei nu cred in ea.

RĂSPUNDE

gelu spune:

05 MAI 2025 LA 15:47

Bai, tradatorilor de neam si tara se va alege praful de toate averile facute din furt dar si de multi dintre voi, tradatorii care ati distrus poporul, neamul si tara asta, Sfanta Noastra Romanie. Aliluia.

Leprosii spune:

05 MAI 2025 LA 13:51

Judecătorii dumnezei pe pământ de la ccr care au îngenuncheat democrația în România,când pleacă acasă? Au motivat hotărârea de eliminarea lui Georgescu în două ore pe când eliminarea inechitășilor intre rezerviști,așteaptă de 6 luni! Halal democrație în România coruptă la vârf!

RĂSPUNDE

Vlad Țeposu spune:

05 MAI 2025 LA 13:40

Articolul este o veritabilă „lectio magistralis”a profesorului Adrian Severin.

RĂSPUNDE

De etnie română spune:

05 MAI 2025 LA 13:38

Big ScUrs iar mănânci kakarau.

RĂSPUNDE

Charlie spune:

05 MAI 2025 LA 13:09

Moon Strul Ozy Tatea indi vidului e infernala daca poate ras talmaci cu atata seninatate conceptul de lovitura de stat, care inseamna UZURPAREA REGIMULUI AFLAT LA PUTERE si nu invers...Cu asta indi vidu se des Cali fiica definitiv...

RĂSPUNDE

gogutza spune:

05 MAI 2025 LA 15:23

Mai sharla,ia pastilele recomandate...

Si loaza de fiu to tre sa te tina departe de pc.
Siktir.

Marele Urs spune:

05 MAI 2025 LA 12:30

Hooo, bre.. Abia acu iți dai seama ? Păi nu ai fost stat de drept niciodată..Ai făcut sin securiști procurori, cu titlu de ”magistrați” Porcărie,.Ai creat legislație in care judecătorul nu răspunde in fața nimănui și poate produce daune statului, bugetului, cît vrea..Ai procese răsunătoare in care criminali, mafii, clanuri, sunt libere, deși au fost la bară.. Ai mizerii de salarii și pensii nerușinate in justiție de se gîrbovește țara,.. iar tu te fălești cu ”stat de drept”..Acu ai o singură grije,.pe CCR,.dar e minuscul pe lîngă altele reale și periculoase.

RĂSPUNDE

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Comentează

Nume *

Email *

PUBLICĂ COMENTARIUL

Precizare:
Ziarul Cotidianul își propune să găzduiască informații și puncte de vedere diverse și contradictorii. Publicația roagă cititorii să evite atacurile la persoană, vulgaritățile, atitudinile extremiste, antisemite, rasiste sau discriminatorii. De asemenea, invită cititorii să comenteze subiectele articolelor sau să se exprime doar pe seama aspectelor importante din viața lor si a societății, folosind un limbaj îngrijit, într-un spațiu de o dimensiune rezonabilă. Am fi de-a dreptul bucuroși ca unii comentatori să semneze cu numele lor sau cu pseudonime decente. Pentru acuratețea spațiului afectat, redacția va modera comentariile, renunțînd la cele pe care le consideră nepotrivite.

Actualitate
Business
CotidianulTV
Editorial
Analize
Tech
Politică
Comentarii
Interviu
Economie
Cultură
Reportaj
Extern
Social
Andografia Zilei
Sport
Lifestyle
Fotografii cu cântec

SITEMAP RSS FEED PRIVACY & COOKIES POLICY DESPRE NOI ECHIPA CONTACT

©2025 Cotidianul.ro - Toate drepturile rezervate.

Powered by Hostico •